

Paula ROMANESCU

Paula Romanescu s-a născut la 20 octombrie 1942, la Țuțulești, Argeș, România. Este membră a Uniunii Scriitorilor din România.

Studii

Este licențiată a Universității București, Facultatea de Limbi Romanice și Clasice în anul 1967, Membre de L'Académie Européenne des Sciences, des Lettres et des Arts, Paris, Sorbone, France.

Premii și distincții

- Premiul Europoésie, France, 1997, 1996; 1994; 1993;
- Premiul Menhir de poésie, France, 1996;
- Premiul Academiei Carpatice – Mari poete ale României, 1998;
- Premiul pentru Poezie „Steaua Nordului” & Medalia de Argint, Botoșani, 2016;
- Premiul pentru Traducere al Revistei „Cafeneaua Literară”, Pitești, 2016;
- Diploma de excelență „Opera Omnia”, Salonul Național de Literatură și Artă „Rotonda Plopilor Aprinși”, Râmnicu Vâlcea, Ediția a VIII-a, 2018;
- Premiul Uniunii Epigramaștilor din România – pe anul 2019 (Pentru vol. de epigrame „Pentru că există”).

Cărți publicate, creație proprie

- * „Avril de ma jeunesse en fleur”, 1993, Editura Semco, Dijon, France;
- * „Adu-mi aminte să te uit” (Poezie), 2019, „Pentru că există” (Epigrame), „Astăzi ați răs?”, 2019 (proză), Editura eLiteratura;

- * „Și frunzele căzând se înălțau” (poezie), 2019, Ahtamar, numele tău e iubire!”(poem) 2020, „Nu râdeți, nu-i corect politic!” (proză) 2020, „Grădinile deșertului din noi (Jurnal de Algeria)” (proză de călătorie), 2020, „Și Buddha mi-a surâs (jurnal de Thailanda)” (proză de călătorie), 2021, „ KHAYYAM mi-a spus-KHAYYÂM me dit (Catrene /Quatrains)” – bilingv, poezie, 2021, Editura Fast Editing;
- * „ Întâmplarea ca o viață de om”- ed II-a, 2018, „Cherchez la femme!”, eseuri, 2019, Editura Tiparg;
- * „Vârstele umbrei / Les âges de l’ombre”, 2017, Editura Sedcom libris;
- * „Et si l’amour avait raison?...” (Poèmes), 2016, „Întâmplarea ca o viață de om” (Esseu contemporan), 2014; „ Poeme ” (colectia Opera omnia), 2013, Editura TipoMoldova, Iași;
- * „Zăvor de iarbă / Verrou d’herbe” (I-II), 2012 , Editura Betta;
- * “101 Poeme”, 2011, Editura Biodova;
- * „Ecol Umbrelor / L’écho des ombres”, 2011; Editura Dorotea;
- * „Dar noi, iubire, noi ? /Mais nous, mon âme, nous ?”, 2007, Editura Semne;
- * „Însorit regat /Ensoleillé empire”, (bilingv român-francez), 2004, Editura Signata;
- * „Cugetări / Pensées” (catrene /quatrains, bilingv), 2001; Haïga (bilingv român-francez), 1998 ; „ Dialog / Dialogue ” (bilingv român-francez), 1998, 2006; „Chant à la francophonie”(casetă audio, voce – Liana Lungu 12 cântece în limba fr. pe versuri de Eminescu, Blaga, M.R.P., P. Romanescu),1998; „ Sens” (bilingv român-francez) 1997 (ilustrate, grafică Adina Romanescu), Editura Alcor;
- * „N’insistez plus ”, 1997; „ Hypocrite poète, mon semblable, mon frère ”, 1995, Editura HELICON.

Traduceri din/în limba franceză (în volum)

- * Letiția Iubu, „Inscripții pe un bob de grâu / Inscriptions sur un grain de blé ”, 2018, Editura Autograf;
- * Vasile Burlui, „Concerto brandebourgeois”, 2016, Editura Vinea, Zona Publisher;
- * „Trecea un cântec peste veacuri”, Antologie de poezie franceză; 2016, Editura TipoMoldova;
- * Tudor Arghezi, „Pourquoi serais-je triste ?”; Ion Minulescu „Romante de iubire dulce-amară/ Romances de douces amours amères”; Jacques Brel, „Sosesc!” 2015 ; Mihai Eminescu, „Passe le temps vienne le temps” (125 poèmes), „Anthologie de poésie roumaine des 25 dernières années „Poètes, vos papiers !” 2014; Valeriu Câmpeanu, „Drumul regăsirilor / Voyageur sur le chemin des retrouvailles”, 2014; Paul Verlaine, „Cântec de toamnă”, 2013, Editura TipoMoldova;
- * Ovidiu Vasilescu, „Equinoxes atemporels”, 2014, Editura ORTOEPIA;
- * Emil Lungeanu, „ Vers de trop tard”, Editura RAVEX;
- * Paul-Mircea Iordache, „Jocul umbrelor / Le jeu des ombres” 2013; „Ochiul bufniței / Les yeux du hibou”, Editura TAIDA, 2013;
- * „Antologie / Anthologie : „Unde sunt cei care nu mai sunt ?/ Où sont-ils, ceux qui n’existent plus?”, 2012, Editura BETTA;

- * Ion Horea, „Versuri și reversuri / Vers et revers”, 2010; V. Smărăndescu, „L'éternelle seconde”, 1996, Editura CARTEA ROMÂNESCĂ;
- * George Lixandru, „Întunericul luminii”, 2010, Editura DUNAREA DE JOS;
- * „Meșterul Manole / Maître Manoli, 2009; Trilogia „Mioritza, Maître Manoli, Hypérion”, 2013, Editura ARHIEPISCOPIEI ARGESULUI SI MUSCELULUI;
- * Gh. Păun, „Haina arlechinului, / L'habit de l'arlequin”, 2009, Editura Tiparg;
- * Paul Sân Petru, „Alchimia muzelor / L'alchimie des muses”, Editura ART XXI, 2009;
- * Eminescu, Arghezi, Blaga, „Treimea cea de o rostire / La trinité du même langage” (90 de poeme la 90 de ani de la Marea Unire), Editura FUNDATIA INTERNATIONALA MIHAI EMINESCU, 2008;
- * Horvath Dezideriu, „Spații și câmpuri / Espaces et champs”, Editura ANAMAROL, 2008;
- * George Bacovia, „Viori și clavire/ Violons et claviers”, Editura MUZEUL LITERATURII ROMÂNE, București, 2007;
- * Manuela Horopciuc, „Umbra absenței/ L'ombre de l'absence”, Editura VIAȚA MEDICALA ROMÂNESCĂ, 2007;
- * Hergé, „Insula Neagră (2006); Crabul cu cleștii de aur, 2006 (Bande dessinée) Editura M.M. EUROPE, 2007;
- * Radu Cârneli, „Dorador”, 1997, „Lettres à Dorador” 2006, „Mioritza” (édition bibliophile), 1997, Editura ORION;
- * Ovidiu Predescu, „À l'ombre de la pensée”, Editura CONTINENT XXI, 2006;
- * Vasile Ponea, „Au fil des mots”, Editura NAPOCA STAR, Cluj, 2005;
- * O. Khayyam, Catrene, Editura ALCOR, București, 1997; 2000; 2002; 2005; 2014
- * V. Ponea, „Stări de vină / Mal de tort”, Editura CLUSIUM, Cluj Napoca, 2008;
- * Spiridon Popescu, „Eseu despre glorie/ Essai sur la gloire”, Editura CLUSIUM, Cluj Napoca, 1998;
- * Louise Labé, „Sonnets/ Sonete”, Editura Măiastra, Tg. Jiu, 2007;
- * Paul Verlaine, „Cântec de toamnă”, Editura Rafet, Râmnicu Sărat, 2006;
- * Constantin Marafet, „Tăcere galbenă”, Editura Fundația Scrisul Românesc, 2005;
- * Dan Florică, „Poèmes d'un vers”, Editura HAIKU, București, 2000, 2002, 2004;
- * Ch. Maurras, „Amanții din Veneția”, Editura DROTEA, București, 2004;
- * O. Khayyam, Rubaiate (rom./fr.), Editura Corifeu, 2004;
- * I.L. Caragiale „Une Lettre perdue” 2002; L. Blaga „Si la mort n'existait pas”, 2001; Tudor Arghezi, „Entre la prière et la malédiction”, 1999; Anthologie „Poésie enchainée”, 1999, Editura SPICON, Tg. Jiu;
- * „La Roumanie vue par les Français d'autrefois”, Editura FUNDATIA CULTURALĂ ROMÂNĂ, București, 2001; Editura ICR, 2013 (ed. a II-a);
- * M. Mureșan, „L'étoile de Murano”, Editura V. CARLOVA, București, 2000;
- * G. Croitoru „Poèmes d'amour”; Florin Vasiliu, „Les cendres bleues d'un vol”, (1997) Editura EMINESCU, București, 2000; Timișoara, 1996; 1998; L. Blaga, „65 poèmes”, Editura HELICON 1995, 1998; „Poèmes choisis” Edition bilingue, Editura HELICON, „Grai și Suflet” Cultura Națională, București, 1998; Paulina Popa, „Nimbe amer” (1997); Ion Tepelea, „Quelque part en Normandie” (1997); Ioan Iancu „Chant

du cygne" 1997; *Constanța Marcu*, „Fleurs et fontaines du silence" (1996); *Omar Khayyâm*, „Rubaiate / Roubaiates" (bilingv român-francez) (1996); „*Flori rare de poezie franceză*" , 1993; (vol. I-II), respectiv ,1996 ; „*Univers poetic francofon*" (vol. I-III – Roua unei lacrimi, Roua de senin, Roua clarului de gând, , (1995) ; „*Montri Umavijani*" (Thailanda), „*Lumea cuvântului*", colab. *Camelia Vraciu*,1997, *Editura HELICON*;

* *George Beza*, „*Între două lumi*" (memorii), *Editura NICULESCU*, București, 1994.

Traduceri (teatru)

- *Anca Visdei*, „*Donna Juana*", Teatrul de Stat, Oradea, 1995;

- *Françoise Dorin*, „*Până la capăt (Le tout pour tout)*", Radio România Cultural, 1996;

Prezentată în antologii, istorii literare, dicționare

* *Editura GRAI ȘI SUFLET – CULTURA NATIONALA*, București, *Lucian Blaga*, „*Poèmes choisis/ Poeme alese*" , 1998; *Mihai Eminescu*, „*Poèmes choisis/ Poeme alese*" , 1998;

* *Editura ORION*, București : „*Poezia pădurii*" , 1999; „*Cinegetica*" , 2003;

* *Editura LITERA*, DAVID, Chișinău: „*Peste nemărginirea timpului*" , vol. IX, 2000;

* *Editura NICULESCU*, București: *Ion Rotaru*, „*O istorie a literaturii române*" , vol. V, 2000;

* *Editura HAIKU*, București : „*Poeți români*" ,10 ani de Haïku (Antologie aniversară), 2000;

* *Editura MUZEUL LITERATURII ROMANE*, „*O Antologie a femeilor poete din România*" , 2000;

* *Editura TEMPUS*, București : *Ion Rotaru*, „*O istorie a literaturii române*" , 2006; 2009;

* *Editura TipoMoldova*, Iași: *P. Romanescu*, „*Anthologie de poésie roumaine contemp. „Poètes, vos papiers!*" , 2015;

* *Editura TipoMildova*, Iași: *Ioan Holban*, „*Un Dicționar al Scriitorilor Români Contemporani*" , vol. I, 2016.

Colaborări în presă

Interférences (Revista LCCSRF), *Magie Rouge*; *Jef* (Revista Fundației „J. Brel") Belgia; *Terpsichore*, *Les Nouvelles de Roumanie*, (Franța); *Lumina Lină*, (SUA), *Observatorul din Toronto*, *Vatra Noastră Românească*, *Revista Română de Drept Umanitar*, *Viața Medicală*, *Pasărea Măiastră*, *Caietele Columna*, *Gând Românesc*, *Apollo*, *Acasă*, *Poesis*, *Steaua*, *Pietrele Doamnei*, *Curtea de la Argeș*, *Literatorul*, *Bucureștiul literar și artistic*, *Pașii Profetului*, *Pro Saeculum*, *Litere*, *Rovine*, *Destine Literare*, *Lamura*, *Acasă*, *Dacoromânia*, *Cronica de la Biia*, etc. (Romania).

Recitaluri de poezie

Colaborări *Radio România Cultural* (Recitaluri de poezie, Dicționar de personaje, Patosul Confesiunii, Poezie universală, Poezie românească, Atlas cultural, Arta poetică, Pagini de jurnal, Viața cărților, Memoria drumului);

Radio România Internațional; Muzeul Național Cotroceni ; Muzeul Colecțiilor de Artă ; Muzeul Aman; Asociația Culturală România-Franța - Sibiu, TVR Cultural – (Clipa de poezie), TVRM (Confluența Artelor) ; TVR Cultural Brașov (emisiunea Interferente culturale); TV Sigma (Întâlnire cu scriitori); TV Argeș, Biblioteca Metropolitană Mihail Sadoveanu, București; Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu”, Argeș; Universitatea „Alma Mater”, Sibiu ; Case Memoriale: Arghezi, Minulescu, Bacovia, București; Casa Pogor, Iași; Centrul Cultural George Apostu, Bacău; Memorialul Mihai Eminescu, Botoșani; Biblioteca Judeeană „Christian Tell („Serile la Brădiceni”), Tg. Jiu; Bibl. Jud. „Ionel Perlea”, Slobozia, Bibl. Jud. Târgoviște; Primaria Domnești; Clubul Iubitorilor de Cultură, Curtea de Argeș; Institutul Francez din București, Biserica Română din Paris, Biserica Miron Patriarhul / Sfânta Maria, București etc.

Premii și distincții

- Premiul Europoésie, France, 1997, 1996; 1994; 1993;
- Premiul Menhir de poésie, France, 1996;
- Premiul de Excelență în traducere SRH, România, 1997;
- Premiul Academiei Carpatica – Mari poete ale României, 1998;
- Premiul Festivalului Internațional Lucian Blaga pentru traducere, Sebeș-Alba, România, 1996; 1998; 2004;
- Premiul Festivalului Internațional Eminescu de Traducere (Turnu Severin), România, 2004-2013;
- Premiul pentru Poezie „Steaua Nordului” & Medalia de Argint, Botoșani, 2016;
- Premiul pentru Traducere al Revistei „Cafeneaua Literară”, Pitești, 2016;
- Diploma de excelență „Opera Omnia”, Salonul Național de Literatură și Artă „Rotonda Plopilor Aprinși”, Râmnicu Vâlcea, Ed. A VIII-a, 2018;
- Premiul Uniunii Epigrafiștilor din România – pe anul 2019 (Pentru vol. de epigrame „*Pentru că există*”).

Aprecieri, comentarii

S-ar spune că după o cuprindere a activității unui creator din orice domeniu – științific, cultural, artistic, în cadrul îngust și sever numit C.D., n-ar mai fi multe de adăugat. Fals! Niciodată o simplă înșiruire de date nu va da măsura întregă a valorii acestuia, de care doar opera în sine poate depune onestă mărturie și, deopotrivă, critica celor care au și vor avea ceva de spus.

Un caz cu totul special îl reprezintă scriitoarea **Paula Romanescu** – poetă, prozatoare, traducătoare de excepție în / din limba franceză, eseistă, cronicar de artă și de literatură, cu o cultură enciclopedică și o memorie pentru care ar putea-o invidia, în cel mai generos mod posibil, mulți slujitori ai scenei românești...

Prezența sa la diferitele manifestări literare – simpozioane, festivaluri, lansări de carte, întâlniri cu cititorii, lecturi publice, recitaluri de poezie, etc. – este garanția sigură că poezia capătă noblețe și aură solară. Altfel cum să înțelegem spusele confraților săi scriitori de nu ca pe cinstite exerciții de admirație?

Dacă o veți invita pe poeta Paula Romanescu să vorbească despre sine, va alege poate un poem (dintre cele într-un vers!) care-i ține loc de autobiografie: *Eu trec sub cerul lumii – umbră printre cuvinte*, fiindcă, - spune ea în „*cuvânt-înainte*” la volumul *Ecoul umbrelor/ L'Écho des ombres*, „ *De când vorbăria a reușit perfect să sporească între oameni neînțelesul, singurul refugiu pe care l-am aflat a fost tăcerea străfulgerată de un soi de ecou al unor voci stinse (demult? de prea curând?), voci care-mi traversează reliefurile ca pentru a-și afla, în familia lui alcătuire de lut însuflețit, popas și cale în cea fără de sfârșit curgere a vieții..”*

Poemele sale într-un vers, distihurile, haiku-urile, catrenele, spun toate de o drastică economie de cuvinte de parcă s-ar teme ca nu cumva detaliind demersul liric, acesta va să sporească în lume neînțelesul...

Exemple:

Iubire / Bucurie ce-ți lasă gust de proaspăt amar. // **Tihnă** / Torsul pisicii-n poală. Ce secolul vitezei !? // **Traducere** / Zicerea și nuanța pentr-o nouă trădare. // **Lan de floarea soarelui** / Atâtea aureole și, sfinți nicăieri...

Sau dintre distihuri:

Mi-e rai de aur crângul, și-i aur în livadă.

De dragul tău spun frunzei cum trebuie să cadă.

*

În cerul Tu, Stăpâne, nu-i cânt de ciocârlii.

Adu-mi un pumn de greieri când vii.

Dar sonetele sale, dar poezia! Degeaba aș încerca să le explic. Trebuie citite! Abia atunci cititorul află că, sigur, pentru el anume au fost scrise, pentru că verbul poetei pare înmuiat în ape de lună cu lacrimă de suflet (ne)fericit.

Spicuim din zicerile confraților săi scriitori:

*

Sonetul xxx

Poetei Paula Romanescu

Dai vorbelor și gesticii splendoare,

Tu însăși sublimată-n poezie

Și magicul efect nu întârzie

În valuri de extaz să se strecoare.

Bogată în virtuți și fantezie,

Brodezi cu gingășie și culoare

O lume de idei fremătătoare:

Visăm intens în stare de trezie.

Când ne desfeți cu versurile tale,

Deschizi în inimi marile portale

Prin care muzele oficiază.

Și farmece încep să se prefire,

Azurul limpezindu-l din simțire

Ca soarele pe boltă în amiază.

Tu însăși sublimată-n poezie.

(**Vasile Mustață**, din volumul *Ideograme lirice*, Editura Eminescu, 2008)

*

O poetă cu o luxuriantă bogăție a gândirii care reușește prin scrisul său să anime universul cu o forță și o noutate devastatoare. Răsfângerea concretului nu este alterată de alegorie ci capătă o aură de testimoniu, de florilegiu literar. [...] Paula Romanescu este o aventură a rațiunii, o hiperbolă a contactului dintre palpabil și inefabil. Rolul poeziei este pentru poetă acela de a fi un catharsis spiritual și o declarație de dragoste ca o închinare la altarele frumuseții din Om.

(**Vintilă Anastasescu**, B.M.P., 12 febr. 2010)

*

Varianta franceză, la Paula Romanescu, a sonetului eminescian pare a fi scrisă, dacă nu de Eminescu însuși, atunci sigur de un poet de mare clasă. De ce am ales din întregul volum de traduceri să vorbesc doar despre un singur sonet? Din convingerea că acela care poate să traducă astfel un sonet, va putea traduce (și nu oricum ci în chip uluitor!) absolut orice poem eminescian. (**Valeria Manta-Tăicuțu**, lansare de carte, *Casa Scriitorilor*, 10 nov. 2005)

*

Paula Romanescu are capacitatea uimirii necenzurate alimentate de propria-i sensibilitate în conexiune cu o profundă cultură, cu darul axiomei subtile. Temele abordate sunt temele eterne ale umanității pe care le îmbogățește cu acel inexplicabil inefabil conferindu-i unicitate. Dar mai presus de toate, Paula Romanescu este o poetă a iubirii pe care o celebrează după vechi dar nu învechite canoane și ritualuri dându-i strălucire. Cel care iubește este deopotrivă rob și rege, iar regatul său evanescent nu-i altul decât iubirea: „ Eu între regi sunt rob biruitor/ stăpân necontestat pe univers,/ coroană îmi sunt degetele tale/ pe frunte lunecându-mi mângâioase,/ oglinzi – ochii tăi mari – ape solare,/ sceptru – surâsul tău înmiresmat,/ iubire, însoritul meu regat!”

(**Victoria Milescu** (« Însorit regat », Revista SUD nr. 3 (68), anul 8, martie 2005)

*

„[...] Stimată Doamnă Paula Romanescu, cred că dumneavoastră v-ați născut așezându-vă peste cap teoria cercetătorului suedez Nills Jakobson, conform căreia un suflet nu poate cântări mai mult de 21 grame. Cu siguranță sufletul dumneavoastră este mult mai greu. [...]. (**Spiridon Popescu**, Fragment de scrisoare, 2 dec. 1997)

*

Antologia Unde sunt cei care nu mai sunt? / Où sont-ils ceux qui n'existent plus? – un fenomen poetic singular, o carte mare între cărțile apărute în anii din urmă în lumea cuvântului românesc, care n-ar trebui să lipsească din tot mai săracele noastre biblioteci personale necum din cele publice! (**George Corbu**, lansare de carte, B.M.B. 25 octombrie 2012)

*

[...] Poezie „instinctivă” dar pedepsitor supravegheată de spirit a d-nei Paula Romanescu accede principiul terțului exclus, într-o așezare armonică, cu simetrii perfecte, revărsate într-o euritmie celestă și (forțez cuvântul) candelabrică. Am vrut să scriu imnică și nu mi-a fost de ajuns cuvântul; așadar, candelabrică.

De altfel, poeta însăși își concentrează energia într-un singur focar exclamativ: Iubire, însořitul meu regat! Iar regatul Domniei Sale este Cuvântul – adică Poezia în extaza ei supremă. (**G. Istrate**, „Poezia însořitului regat al iubirii”, Convorbiri Literare, sept. 2008, p. 144)

*

[...] Senzația nu e că Paula Romanescu citește poeme ci că niște poeme o citesc pe Paula Romanescu. Poeta este de neconfundat prin reducere la esență, prin puritate, noblețe, prim inocența mai mult sau mai puțin jucată a poeziei. Se revendică din clasicismul de cea mai pură esență. Am convingerea că literatura franceză are o mare pierdere prin faptul că Paula Romanescu nu-i aparține [...]. (**Emil Lungeanu**, „La pescuit de mărgăritare în Marea Japoniei”, Biblioteca Bucureștilor, apr. 2011)

*

Lectura Paulei Romanescu are un farmec aparte deoarece poeta își recită poemele din memorie, captivându-și auditoriul prin grația rostirii, prin muzicalitatea versurilor. Harul de traducătoare (Eminescu, Verlaine, O. Khayyam) s-a răsfriânt și asupra propriei creații, ea luând din franceză muzicalitatea, de la Eminescu la fel, de la Khayyam conciziunea”. (**Mircea Micu**, lansare de carte, BMB, 2004)

*

Paula Romanescu este înzestrată cu multe calități : este inteligentă, doctă, posedă foarte multă informație literară. În poezie n-aș vedea-o ca pe o solistă, dânsa este o dirijoare. Cred că avem în față un excellent produs al culturii române și nu e nici o pierdere că se exprimă în ambele culturi. (**Iulian Neacșu**, Literatorul, nr. 45-46, 2010)

*

[...] Cunoscătoare a limbii franceze până la subtilitățile ei, Paula Romanescu a tradus cu măiestrie poezia unor suflete sfințite prin schinguire și moarte. [...] Frumusețea, mlădierea, soluțiile ingenioase și, nu în ultimă instanță, fidelitatea sunt grăitoare pentru poeta care a tradus culmi ale liricii, de la rubaiatele lui Omar Khayyam la poezia lui Mihai Eminescu. (**C.D. Zeletin**, *Un florilegiu al suferinței*, Viața Medicală, 25 ian. 2011)

*

Prima emoție pe care o traversezi este una ciudată, un fel de mirare și un fel de invidie: de unde această privire concomitent inspirată și lucidă în străfundurile sufletului meu? Mi se oferă cu o generozitate ieșită din comun înțelepciuni de prea multe carate. [...] O simplă cronică nu poate cuprinde bogăția de suflet adăpostită între aceste coperte. Am ales, din egoism, exemplificări ce parcă mi se adresau direct. Am lăsat deoparte alte impresionante poeme. Elogiul tăcerii și al umbrelor înțelepțești îmi interzice să transcriu aici toată cartea. Doar ea poate spune tot. (**Eugenia Grosu-Popescu**, *Tăcere cu tâlc*, Viața Medicală, nr. 20, 20 mai 2011)

*

[...] Hotărât lucru, autoarea e un om de cultură plurivalent și generos. Citind-o nu ai deloc sentimentul că te umilește cu vastele ei cunoștințe, ci dimpotrivă, că te îmbogățește, te culturalizează, te amuză, te face părtaș la bogăția ideilor ei și îți lasă libertatea să comple-tezi tu, cu părerile tale, întâmplări și momente surprinse în pagini.

Cum? Prin arta unor titluri ingenios alese, a unei cursivități de text care denotă nu doar ordine și disciplină a gândului și a punerii lui pe hârtie, ci și talent și infinite lecturi. În sfârșit, prin finaluri interogative, gen: *Dar noi? Rămâne doar să știm ce vrem să alegem.* care să te lase pe gânduri și, dacă ai de unde, să-ți dea puterea și cheful să le completezi. (**Rodica Lăzărescu**, *O profesiune de credință – cartea*, Pro Saeculum, 2019)

*

Paulei Romanescu: *Cultură, trudă și mult har/Cu brio azi te recomandă:/În sfântul cărții sanctuar,/Ești și zeiță, și ofrandă!* (**Passionaria Stoicescu**, Lansare carte, Librăria Eminescu, 20 ian. 2019)

*

[...] *Les Roumains savent faire des cadeaux qui vont droit au cœur. Comment imaginer plus belle déclaration d'amour à la langue française que les poèmes de Paula Romanescu ? Le chant d'alouette, le violon d'Enesco, la grande colonne sans fin de Brancusi, s'y mêlent pour montrer que, de l'Est jusqu'à l'Ouest, existe une communauté où le langage n'est plus source de malentendus* (**Henry Gillet**, France, *Les Nouvelles de Roumanie*, nr.7, septembre 2001)

*

*Quel bonheur que de vous lire, bien chère Madame...
Voilà trois années, déjà, que vous me dédicâtes **La Roumanie vue par les Français d'autrefois**, précieux ouvrage posé sur ma bibliothèque de manière à pouvoir m'en emparer facilement pour le consulter.*
(**Francis BERTHELOT**, francis.berthelot0141@orange.fr, 2017)

*

Să ne oprim și noi aici. Nu de alta, dar poate cititorii vor dori să descopere singuri scrierile acestei poete, prozele sale sub formă de jurnale de călătorie, eseurile sale dense de informație culturală și artistică din *Întâmplarea ca o viață de om care,,* trebuind să poarte și un nume, i s-a spus" **Paula Romanescu**.

Ce răspunde Paula Romanescu la întrebarea **De ce scrie scriitorul:**

„Este lucru mult prea știut că orice copil, odată ajuns la vârsta întrebărilor la care cei din lumea apropiată lui nu au un răspuns mulțumitor, va încerca să-l găsească în litera scrisă fie pe un ecran de tabletă, telefon și alte astfel de instrumente făcute să asculte de de „inteligenta” unui degețel abia scos din nas, fie dintr-o carte. Drept este că mai întâi el ar trebui să recunoască dantelăria alfabetului și să se lase îmbiat de mirosul hârtiei care va fi fost cândva copac cu trunchiul traversat de vii râuri de seve.

Scriitorul este urma sevelor încrustată în cuvânt, pe care în mersul său prin anotimpurile vieții, cititorul și-o adjudecă descoperindu-i acele culori care răspund nevoii sale de înțelesuri. Și tot el, scriitorul, este cercul din miezul tare al copacului-timp care spune în felul său povestea curgerii vieții prin meandrele de care va fi avut știre.

Sevă-viață-apă. De fapt una și aceeași apă. Dar câte tipare va fi luat forma vasului omenesc care a ținut-o, o ține și o va păstra la fel de limpede pentru cei care-și vor răsfrânge sufletul în oglinda ei! Și dacă scriitorul care s-o tălmăcească n-ar exista,

curgerea înțeleșurilor ar rămâne o seacă vale a plângerii de-a surda pentru cei care văzând cuvinte vor rămâne surzi la freamățul gândului.

În ceea ce mă privește, scriu pentru ca niciodată cântecul ca lacrimă-tăcere-strigăt-rugă-blestem-bucurie-amar-ardere-umbră să nu se stingă fără a-mi întări credința într-un nou răsărit de dincolo de noi. Scriu pentru acei oameni care încă sunt în căutare de răspunsuri la întrebări pe care poate nici nu și le-au pus, dar care-i bântuie ori de câte ori existența li se pare searbădă și aridă ca deșertul care tot creșten ei cu fiecare confruntare cu neînțeleșul. Și dacă, răstimp de o oară cât o zbatere de clipă, lectura le va dărui ceva precum o oază de răcoare și de limpezimi de gând, înseamnă că popasul lor la apa vie a scrisului li se va părea o cupă binecuvântată.

Cum să nu cred în ceea ce scriu! Sunt povestiri culese din chiar întâmplarea care îmi este viață, sunt chipuri de oameni și fapte cunoscute, prezentate astfel încât minciuna să nu-și afle loc între cuvintele cu care încerc să dau adevărului forma pe care timpul traversat mi-a dezvăluit-o. Doar astfel scrisul devine zidire. Altfel, e frunză de un singur anotimp, zbatere de val la țarm necunoscut, umbra umbrei golului.”

Profil îngrijit de editor **Eugenia DUȚĂ**